

ליזי שרוז היתה בדירה של קוקסינלים, כאשר נורתה בביטנה. הולד שלה ניצל בנס. המישטרה טוענת שבעלה הוא היורה. לראשונה מגלה ליזי את הגירסה שלה לגבי היורה

למה אני מספרת זאת לך לראשונה? שונה? זה מפני שעלייך אני סומכת, שלא תסלפי את רביי. על המישטרה אני בכלל לא סומכת, כי אני רואה מה הם עושים לכל מי שנתקל בהם", אמרה לי ליזי שרוז, כבית-החולים וולפסון.

למרות ניתוחים שעברה, אחרי שנורתה בביטנה בחודש התשיעי להריון, נראית ליזי היום יפה וקורנת. גיורתה תמירה, עיניה שחורות וגדולות ישיערה חפוף ומבריק. היא מספרת כי לתינוק שלה, אלי, שנולד פצוע בידו מהקליע, כבר הוציאו את התפרים. והיא יוצאת איתו היום הביתה.

אחרי שישראל יצא מבית-הסוהר, התחתנו. אנחנו בשואים כעת כמעט שנה. אחרי החתונה היו בינינו סיכויים, לא על ענייני כסף וגם לא על הקשרים שלו עם העולם התחתון. כי אחרי שאני מכירה אותו שלוש שנים ויודעת על הכל, אז זה יהיה זיוף להתחיל פיתאום להתנגד לזה כעת. חוץ מזה, איך אני יכולה לתקן עץ-עקום. אחרי שהוא כבר עשר שנים בעניינים האלה?

הפעם הראשונה שהוא לא בא הביתה לילה שלם, היתה לפני חצי שנה. הייתי או כהריון, בתחילת החודש החמישי. ששכתי כל הלילה על המיטה

ההבדל שני

כתיבה

רצתי כל-כך מהר, שנעלי-הבית שלי נפלו מעל רגליי והתחלתי לרדת במדרגות. שכחתי בכלל שאני בקומה השישית ויש מעלית. הכחור שפתח לי את הדלת רק אחריי וצעק: "אל תרצו שש קומות, תרדי במעלית!" ירדתי איתו במעלית והוא הכניס אותי לאוטו שלו.

הוא הוריד אותי ליד בית-החולים. ירדתי בצורה נפילתית וגררתי את עצמי. לא בריוק איברתי את ההכרה, אבל הייתי בטישוש. לא ידעתי אם יצילו אותי, אבל כל-כך רציתי שיצילו את התינוק, זה היה חשוב לי מאוד.

אני רוצה לעשות את הכתבה הזאת, כי יומיים אחרי שילדתי סיפרו לי שבעלי עצור בחשד שניסה לרצוח אותי ואת התינוק שלנו. זו שטות עצומה, בתנאי שיוכל לראות את בנו וכל-כך דאג לנו, אף פעם לא היה עושה דבר כזה.

נגרם עוול נורא לו ולנו. אני עד כעשיו חושבת שאני חולמת, שהכל היה חלום רע אחד, ופיתאום אתעורר והכל ישוב להיות כשהיה. עד כאן סיפורי של ליזי.

בעלה, ישראל, עצור זה כמה ימים, אחרי שהסגיר את עצמו למישטרה. יומיים לאחר המיקרה התקשר הבעל באמצעות סניגורו, עורך-הדין זאב גורדון, למישטרה וביקש להסגיר את שנולד. המישטרה הביאה אותו לבית-החולים, הוא החזיק בזרועותיו את בנו הפצוע. הקרוי על שם אביו, וככה.

כרגע חוקרת המישטרה את החשד כי הבעל בא יחד עם ליזי לביתה של הקוקסינל, כדי לסגור חשבון. במהלך המריבה שלף הבעל, לדיברי המישטרה, אקרה, ותוך כדי מהומה גנע באשתו. אולם יש גם גירסאות אחרות על מה שקרה בדירה ומי שיקרה בליזי.

נית. נסעתי ישר לבית של ירדנה. עלי-תי במעלית לקומה השישית ורפקתי ברלת. התינוק שלי היה שכאשר הדי-לת תפתח אני אתנפל עליה בצעקות. לא התכוונתי לשבת אצלה על כוס-קפה.

את הדלת פתח בחור בעל שיער-חלק, צעיר כזה. ראיתי את ירדנה יחד עם עוד קוקסינל יושבים על הספה בסלון. ליכלכתי את הפה והתנפלתי עליה. היו צעקות ואני בריוק וזכרת מה קרה. קשה לי להאמין על עצמי שיכולתי לעשות את זה בכלל. אבל חודשי ההריון האלה עברו עליי כמו עשר שנים.

לא השארתי בבית פתק לישראל, כי לא רציתי שהוא יידע לאן אני הולכת. התכוונתי לחזור ולספר לו מה קרה, כי אני לא מסתירה ממנו כלום.

היה ויכוח עם הנפות יריים, רחופות, אני ליכלכתי את הפה, קיללתי ואמרתי לה: "קוקסינל, וכל מי שבדירה הזאת הוא קוקסינל והומו!" היתה המולה בדירה ומישהו ניסה להפריד בינינו. המריבה היתה בסלון, שהיה מואר. גם המיסררון שהיה מוסתר בקיר, היה מואר. פיתאום שמעתי יריה וראיתי מישהו.

(בהסכמתה של ליזי נמסר תי-אורו של היורה למישטרת תל-אביב. כדי שלא לפגוע בחקירה, אין העולם הזה מפרסם לפי שעה פרטים אלה.)

כשנשמעה הידיה, לא הסתכלתי על עצמי, כי יריה הוגשת כלום. כאשר נפגעים מיריה זה בכלל לא כואב, זה כואב רק כאשר מוציאים את הקליע. אבל אחרי שניות הרגשתי שיוור לי דם משיפולי-הבטן. לא תפסתי מה קרה, עד שראיתי חור ודם נזול. התחלתי לצעוק, התינוק! התינוק! ורצתי כמו מטורפת החוצה.

סיפר לי שהוא רק היה סקרן, והלך לדירה של הקוקסינלים כמו אל בית-מלון, ששם הוא יכול לישון וללכת מתי שהוא רוצה. אבל אני חשדתי שהוא ממשיך איתה. אני יודעת שכי-התחלה בעלי היה האשם, והוא שהתי-חיל איתה. אבל אחר כך היא ררפה אחריי. אני חושבת שהיא אהבה אותו. או אולי בגלל זה שהיא קוקסינל, רצתה שיהיה לה גבר משלה. אני יודעת שהוא המשיך איתה, כי הרגשתי ששכתי מה אנשים ברחוב יגידו על זה שבעלי חי עם קוקסינל? וזה פגע בכבוד שלי. אני מאוד אוהבת את הכבוד העצמי שלי.

ראיתי שזה לא נגמר, שמעתי שהי-קוקסינל הזה אוהבת להרוס מישפחות. שמעתי עליה כל מיני סיפורים. אמרו לי שבהתחלה הכחישה בפני בעלי שהיא קוקסינל, כי במבט ראשון היא נראית כמו בחורה רגילה. רק כש-מביטים בה מקרוב רואים את הסנטר שלה ואת הרגליים הגדולות, את זה אי-אפשר לנתח. אמרו לי גם שכדי לשכנע שהיא אשה אמיתית, היא פעם ניתסה להוציא חלב מהחזה שלה. אבל זה סתם נזול מלוכלך שמופרש בגלל הזרקה-הורמונים. זה הכל גועלי-נפש אחד גדול.

בעלי סיפר לי שאיזה יום ירדנה אמרה לו שאם הוא יתגרש ממני היא תיקח אותו לגרמניה ותיתן לו כסף. זאת היתה כנראה הדרך שלה למשוך גברים.

יריה זה לא כואב

ריזי עליי לחצים רבים בגלל ההריון. הייתי עצבנית מאוד והרגשתי שהגיעו מים עד נפש. לא יכולתי יותר. חשדתי ללכת אליה ולרבי אתה. אפילו לא חששתי כבר לתינוק שלי, הייתי כל-כך שרופה, חשדתי כבר רק על הכבוד שלי.

באותו יום ראשון ביליתי את כל הבוקר אצל אמי ביפו. בערב חזרתי הביתה ומצאתי את ישראל רואה טלוויזיה. פרץ ויכוח שנגמר בריב. ואני בריב הזה אמרתי לעצמי שהיום זה היום: אני מוכרחה ללכת אליה: משהו כמעט של בעלי הדליק אותי עליה. הייתי נורא עצבנית ולא רגועה. ירדתי מהבית, בנעלי-בית, ולקחתי מו-

ודגאתי. הוא הגיע עם שחר ואמר לי שהיה עצור באיוון תחנת-מישטרה. האמנתי לו, כי ישראל לא שיקר לי קודם. שקר זה השינאה שלו.

אחרי איזה שבוע או שבועיים, במוצאי-שבת, פרץ בינינו ריב נוסף. זה גם הגיע קצת ליריים, אבל רק קצת. ופיתאום הוא הלך. הרגשתי שמשוה לא כסדר, שהוא לא הלך רק בגלל הריב. נשארתי בבית ואמא שלי באה לגור איתי.

אחרי שלושה ימים הוא טילפן לי ואמר לי שהוא חושב שאנחנו צריכים להירגע עשרה ימים. שכל אחד ינוח

בעל שרוז

בגד בי עם קוקסינל!"

מהשני. הוא סיפר לי ששכר חדר במלון זול, ויגור שם. התקשרתי לכמה בתי-מלון וזלם בתל-אביב ובתיים, אבל באף אחד מהם הוא לא היה רשום.

כאשר התקשר שוב, שאלתי אותו אם הוא נמצא עם מישהו, אבל הוא הכחיש. התחלתי לחקור קצת, ומישהו סיפר לי שראה את ישראל הולך ברחוב עם בחורה. כאשר נתן את התיאור שלה, קישרתי מייד שזה הקוקסינל ירדנה.

קרתה עוד קצת והתברר לי שהוא נמצא בדירה של הקוקסינלים ברחוב טשרניחובסקי.

סיפורה ליזי:

למה שאני אמין למישטרה אם הם נתנו לקוקסינל הזאת, ירדנה, להיכנס לחדר שלי בבית-החולים בלילה. היה שוטר ליד הדלת שלי כל הזמן, ואני שכנתי עם אינפוזיות כולי מטושטשת, פיתאום היא נכנסת עם עוד קוקסינל. קרי אליה באתי לריב, ואצלה ברירה להיקר לי המיקרה, או איך נותנים לה להיכנס אליי?

אני בת 22 ובעלי, ישראל, בן 25. היכרתי אותו דרך חברה בתיים. לפני שלוש שנים. אפשר להגיד שזו היתה אהבה מבט ראשון. הוא בחור יפה מאוד ונמשכתי אליו. הוא לא הסתיר ממני את העבר שלו, וסיפר לי שהוא משוחרר שלושה חודשים ממאסר. אבל אני אהבתי אותו ולא עשיתי חשבון לאף אחד.

אחרי חודשים עברנו לגור ביחד. הוא בעצמו בא לאמא שלי וסיפר לה על העבר שלו, והיא אמרה שכל אחד והגורל שלו, והיא מקווה שיהיה בסדר.

עוקם

כשהיכרתי את ישראל, עברתי בכנף ולמרת בתיוון. אני לא אשקר, אני באה מיפו, ולכל מיני שכנים שם היה עבר, אבל אצלי במישפחה לא היו דברים כאלה. ישראל היה הכל בשבילי. הוא לימד אותי את הטוב והרע בחיים, הוא לימד אותי על מין ועל כל מה שקשור באהבה.

כאשר הגיע הזמן להתגייס, התגייסתי. תמיד רציתי ללכת לצבא, אבל אחרי שהיכרתי את ישראל התחלתי להסס. כי כל-כך אהבתי אותו, רציתי כל הזמן רק להיות איתו. שרתתי במחשבים, אבל אחרי חצי שנה בצבא נכנסתי להריון. זה לא היה הזמן המתאים בשבילנו להתחתן, וזה יצא ספונטאני כזה, אז פעלתי להשתחרר מהצבא.

המשכנו לגור ביחד. הוא אף פעם לא עירב אותי בעניינים שלו עם המישטרה. פעם אחת הוא נעצר וישב ארבעה חודשים בהעמדה לדין, ואחר כך נשפט ונידון לחצי שנה מאסר. כמשך התקופה הזאת גרתי אצל אמא שלו. אין לי מילים לתאר איזו אשה נהדרת היא. לא היה לי מה לעשות, אז מצאתי עבודה בתור מטפלת של ילד בשכנות.